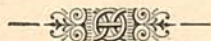

трѣбало да яде само корени и кори отъ нѣкой дървета. Най-послѣ той се върналъ при брата си съ една торба, пълна съ златни зрънца.

— Вижъ, братко, колко съмъ щастливъ! извикалъ той. Всичкото това злато е мое. Но дай ми сега по скоро да ямъ, защото съмъ много отслабналъ и умирамъ отъ гладъ.

— Добръ! отговорилъ братъ му, азъ ще ти дамъ да ядешъ, но колкото хлѣбъ изядешъ ще ми го повърнешъ съ злато.

Това много разсърдило по-малкия братъ. Да не умрѣ отъ гладъ той най-послѣ съгласилъ, както казалъ голѣмиятъ братъ. Слѣдъ нѣколко дена голѣмиятъ братъ взелъ всичкото злато на брата си. Тогава се обърналъ къмъ разкъхрения си братъ и му рекълъ: „Братко, ето твоето злато вземи си го! Азъ не съмъ толкова жестокъ да ти взема имота. Азъ искамъ само да те увѣря. че златото не прави човѣка щастливъ и че трудътъ е винаги по-скѣпъ отъ златото.

Какъ птицитѣ защищаватъ малкитѣ си.

Изъ живота на птицитѣ има много истински случки, които ни увѣряватъ, че и най-слабитѣ птици иматъ чуденъ куражъ, когато защищаватъ малкитѣ си. Ето нѣколко такива случки.

1.

Единъ плѣхъ се вмѣкналъ въ единъ нисъкъ дворъ да нападне на малки пиленца. За щастие,